

Tentokrát jsme se vydali na delší na návštěvu Japonska, podívali jsme se na ostrov Honšú do Osaky, Kyota a Tokya, ale podnikli jsme i hodně výletů do okolí mimo tyto aglomerace. konkrétně na tato místa: Takayama, Nara, Nikkó a Hakone. V blízké době se tu tedy můžete těšit na jednotlivé články i s (pokud mohu skromně soudit) pěknými fotkami. Nejdříve bych se ale rád podělil o některé praktické rady a zkušenosti, které se Vám mohou při cestě do Japonska obecně hodit. Pokud jste v této krásné a zajímavé zemi už byli, neváhejte se s námi v komentářích podělit o svoje postřehy!

Kdy do Japonska

Obvykle se doporučuje jezdit do Japonska duben-květen a září-říjen. V létě je tu horko a dusno na padnutí. V zimě zase dost prší. Nejlepší je asi půlka dubna, protože kvetou japonské třešně (sakury) a nutno dodat, že Japonci milují posedávat v parku a koukat, jak z nich opadávají okvětní lístky (sledování rozkvetlých sakur má přímo svůj název: Hanami). My jsme to trochu prošvihli (už byl konec dubna), a viděli poslední rozkvetlé ostrůvky jen na severu v Takayamě.

Hrubý časový plán před odjezdem

Zde uvádím jakýsi odhad, kdy nejpozději před odjezdem je vhodné co zařídit. Určitě nečekejte do poslední chvíle, protože hodně může záviset na sezoně. Uváděná čísla tedy nepovažujte za 100% garanci „to stačí“. My jsme měli trochu štěstí v neštěstí – jeli jsme přes hlavní sezónu, tzv. zlatý týden (1. květnový týden) plný státních svátků, kdy Japonci cestují nejvíc v celém roce (a ano, obsadí vám hotely, letenky, rezervace ve vlaku atd.). Všechno jsme zvládli, takže naše časové odhady by měly být celkem použitelné.

Doporučený předstih

Co zařídit

4 měsíce předem

[Koupit letenky.](#)

Rozmyslet hrubý itinerář, ať víte, kde budete kdy bydlet.

Rezervace [hotelu](#) (do velkých měst fakt nejezděte na slepo)

Pokud chcete na extra místa, jako císařský palác v Kyotu, není špatné začít zkoumat rezervace vstupenek.

2 měsíce předem

[JR pass](#) (univerzál jízdenka na vlaky po Japonsku; pozor, jen na ty, které provozuje společnost JR!)

2 týdny předem

Objednat předplacenou [SIM](#) kartu, ať máte internet a navigaci v telefonu.

[Směnit si](#) za japonský jen (JPY)

Po příletu

Vyzvednout si SIM na poště na letišti.

Vyměnit si vouchery za JR pass.

Doprava do Japonska

Pokud nemáte vlastní zaoceánskou loď, tak asi poletíte letadlem. My jsme využili zajímavé akce od Finnairu (Praha - Helsinky - Osaka), kdy samostatná letenka Helsinky - Osaka byla dražší (typický letenkový handl). Letět taky můžete do Tokya, nebo Sappora (pokud se chystáte na sever na Hokkaidó). Obvykle čím dřív si letenku koupíte, tím lepší cenu seženete.

Doprava po Japonsku

Japonsko má úžasnou vlakovou síť, o rychlovlacích Shinkansen jste určitě už slyšeli. Ale stejně jako v západních zemích jsou vlaky pekelně drahé. Je dobré si předem zkusit spočítat, kolik zaplatíte na vlakových přejezdech, můžete k tomu třeba použít web hyperdia. Alternativou je koupit si rail pass (JR pass). Lze ho koupit na 7, 14 a 21 dní, ceny se samozřejmě liší. Ceny se navíc liší mezi jednotlivými prodejci. Já to udělal tak, že jsem prohledal různé nabídky na webu, vybral tu nejlevnější a koupil to online. Měl jsem výhodu, že jsem si to mohl vyzvednout v Londýně, protože v Česku si na tom prodejci brutálně mastí kapsu („Japonsko je tak daleko, že to musí bejt drahý, no néééé?“). Rail pass má pár výhod: nemusíte se o nic starat, jenom si na nádražích uděláte předem rezervace na Shinkansen (zdarma), a ani to není nutné, protože vlak má vždy pár vozů bez rezervací. JR pass neplatí na vlaky Mizuho a Nozomi (což jsou takové trošku lepší/rychlejší vlaky, ale mám pocit, že tam prostě jen nechtějí jezdit japonští byznysmeni s turisty), což vám může být šumafuk, protože na stejných trasách jezdí dost ostatních vlaků. JR pass může dostat jen cizinec, který dostane speciální turistické vízum (což je přesně to, co český turista na letišti do pasu dostane, pokud nehodlá být v Japonsku dlouhodobě). Japonci tedy tento pas mít nemůžou a docela ho cizincům závidí (což se nedivím). Nám se 14-denní JR pass dost vyplatil, protože jsme jeli z Osaky do Kyota, pak do Tokya a zpět do Osaky a k tomu výlety navíc.

Ještě užitečná informace: v Tokyu provozuje JR kruhovou linku skrz město, která nám úplně místo MHD stačila. V Kyotu ale nebylo moc zbylí a občas jsme jeli metrem nebo nějakým soukromým vlakovým dopravcem.

Pak je tu taková drobnost, že kromě JR provozují vlaky i jiné společnosti. Nebojte, do špatného vlaku nesednete, oni mají totiž většinou oddělené nádraží (mimochodem na nástupiště se dostanete jedine přes turniket, takže omyl je takřka vyloučen). Na těchto vlacích je vám JR pass k ničemu, stejně jako v metru a autobusech. Jízdenky si můžete kupovat vždy buď na místě, nebo existují různé

regionální lítačky. My jsme si kupovali takovéhle jízdenky jednotlivě na místě a nemyslím, že bychom tím nějak zvlášť prodělali, ale závisí na itineráři.

Hotely v Japonsku

Hotely jsou po světě jakžtakž sobě podobné, jak službami, tak cenami – všude je to drahé :). V Japonsku jsou ale tyto zvláštnůstky:

- Hodně bývají hotely kuřácké, jako nekuřáci musíte chtít nekuřácký pokoj a doufat, že se v něm před Vámi moc nekouřilo.
- V Tokyu je málo místa, takže pokoje jsou mrňavé a na velikost relativně drahé.
- První týden v květnu bývá všechno hodně obsazené (Japonský zlatý týden, plný státních svátků, všichni cestují a mají volno). Rezervujte včas, ať tu pak nechytáte lelky...

Je ale fajn, že lze sehnat rozumná ubytování za rozumné ceny blízko centra (povedlo se v Osace, Kyotu i Tokyu), takže můžete ušetřit za MHD, pokud Vám nevadí chodit pěšky. Nesnažte se ale ušetřit za každou cenu, protože úplně levný hotel nemusí být přesně to, co chcete v Japonsku zažít... My jsme vybírali levnější průměr a v ceně tak byl většinou čaj a káva na pokoji zdarma. Běžné je i kompletní vybavení v koupelně, dokonce ani kartáček na zuby bychom si bývali nemuseli vozit.

Připojení k internetu

Tohle je trochu smutný příběh. V hotelu je většinou Wi-Fi zdarma, ale to tak úplně nestačí. Neříkám, že se bez internetu nedá žít, ale dost Vám ulehčí život, když máte v kapse telefon s navigací, můžete najít informace o různých místech, restauracích atd. Offline mapy (tedy alepsoň ty zdarma) obvykle za moc nestojí, i když svoji práci odvedou. Zkrátka a dobře, chtěl jsem datové připojení. V Japonsku jako cizinec prakticky nemáte šanci, SIM kartu s datovým připojením si musíte objednat předem. Prodejce Vám ji pošle na letištní pobočku pošty, kde si ji po přistání vyzvednete. SIM karta pro cizince má JENOM datové připojení, na hovory a SMS můžete zapomenout. Osobně jsem použili 14-denní SIM od b-mobile a byl jsem spokojen. Dejte si ale pozor jakou SIM si objednáte, když to zvrátíte a koupíte si třeba micro SIM a přitom to do Vašeho telefonu nepasuje, nikdo Vám nic nedá a nevrátí.

Náklady, peníze

Cestování jenom s kreditkou není po Japonsku úplně nejlepší nápad. Určitě ji můžete použít (a já se snažil, co to šlo, protože „jeníky“ jinak pěkně rychle mizí), ale neberte to jako univerzální řešení. Navíc si před cestou zkontrolujte, že Vás banka neoškube na převodních kurzech a platbách v cizí měně (na to jsou české banky opravdu experti). Nejdražší položky jsou jednoznačně letenky, hotely a doprava (např. JR pass). Hotely se nám například nepodařilo zaplatit předem a vozit takové sumy v hotovosti není úplně příjemný pocit, takže to jsme řešili kreditkou. Ještě se připravte na útraty za jídlo a vstupy do muzeí atp.

Orientační ceny:

- Jídlo z obchodu (7-eleven, Family mart, Lawson): 600 JPY na člověka. Nemluvím ale o rohlících se salámem (to stejně nevedou), ale o bento boxech nebo balených onigiri. Bento boxy Vám třeba i ohřejí v obchodě v mikrovlnce a ještě přidají hůlky zdarma.
- Jídlo v restauraci: 1200 JPY - 5000 JPY na osobu, záleží, jestli jde o malou jídelnu s rámenem či udonem, nebo jestli je to něco víc „restauračního“. Nejvíce (jako v Česku) ale zaplatíte na nápojích (cca 400 JPY skoro za cokoli nealko).
- Jízdenka metrem: podle vzdálenosti, ale pokud se pohybujete v centru tak cca 250 JPY na jednu kratší jízdu.
- Vstupy do muzeí, skanzenů, chrámů: 500 - 1500 JPY.
- Pití v obchodě / automatu (běžně všude na ulicích): 100 - 200 JPY.

Dalo by se říci, že ceny tak nějak odpovídají těm v západních zemích. Na české peníze se dá mluvit o průměrném nákladu 1000 CZK na osobu na den. Mimochodem, počítal jsem si kolik bych zaplatil, kdybychom jeli s cestovkou... a jsem rád, že jsme jeli na vlastní pěst ☐ !!! A to nemluvím o tom, že jsme si mohli všechno projít jak jsme chtěli a nevozili nás jak medvědy autobusem jen na turisty přehlcená místa.

Interakce s Japonci a Japonskem

Japonci jsou poměrně stydliví, velmi slušní, ale zase extrémně hodní a pokud je požádáte o pomoc, tak se opravdu snaží. Co se bližšího kontaktu týče... jestli se tu během dovolené s někým více sprátelíte, dejte vědět, jak se Vám to povedlo. V každém případě, nezapomínejte na to, že jim připadáme strašně hluchí a hrubí (např. se snažte vyhnout smrkání na veřejnosti, popotahování je tu totiž trendy...). Ve vlaku neexistuje, že si budete ve voze mezi cestujícími s někým volat, nebo pouštět nějaké zvuky na mobilu, nebo dokonce se jen bavit (ač si nepřipadáte hlasití). Další trochu nepříjemnou věcí pro Japonce je, že ne-asiaté „smrdí“. Geneticky prostě náš pot je předurčen páchnout, kdežto ten jejich ne a jsou na to celkem citliví. Alespoň se snažte nenosit několik dní stejné dokola propocované triko či košili (což je nechutná i v Česku, fuj). Naprosto klišé trapný moment jsme zažili v Tokyu, kdy k nám do vagonu nastoupila skupinka čtyř Čechů. A bohužel je bylo hodně slyšet i cítit (i my jsme to cítili). V momentě, kdy paní středního věku žoviálně informovala celý vagon „Já jsem tady na dovolené, tak musím všechno vidět, né?!“, tak se k této skupince otočili pohrdavé pohledy všech přítomných Japonců. Nikdo vás nebude prudit, když uděláte faux pas, ale je to o slušnosti a ohleduplnosti a není to tak těžké zvládnout.

Jedním z hlavních aspektů je, že Japonci nejsou moc dobří v mluvené angličtině. Pokud potřebujete něco složitějšího vyřešit, tak bez translátoru nebo velkého štěstí na někoho jazykově zdatného máte smůlu. V hotelu a na nádražích je obvykle situace přijatelná, v Kyotu byla speciální přepážka pro cizince, kde pán anglicky dobře uměl. Psaná angličtina je pro Japonce jednodušší, takže to můžete zkusit tak. V každém případě bych Vám ale doporučil se naučit alespoň pár zdvořilostních frází. Čím

více toho z Japonštiny vstřebáte před odjezdem, tím půjde pak všechno lépe.

Na turisticky exponovaných místech bývají nápisy v angličtině (ovšem leckdy angličtině pochybné kvality). Občas ale zjistíte, že máte opravdu smůlu, všude kolem hiragana/katakana/kanji. V takových momentech je na Vás, ať jste praví cestovatelé dobrodruzi, kteří si umí poradit. Ale nebojte, nakonec vám nejspíš někdo pomůže.

WWW.CestovaniSvetem.CZ